

[Indenrigsministeren.]

egnskommunerne her omkring København og omkring andre store byer vokser også stærkt. Det vil altså sige, at hvis man skal fortsætte på dette grundlag, kommer man til at give ikke alene landbrugerne et nedslag i skatten, men også alle de øvrige ejendomsbesiddere. Skal et sådant forslag derfor begrundes med hensynet til landbruget, vil det i hvert fald være naturligt at begrænse virkningerne til at gælde for landbrugsejendomme.

Det vil være helt urimeligt at forøge tilskuddet så meget, som det her er foreslået, hvis man skal beholde det hidtidige beregningsgrundlag, der er fastsat så langt tilbage som omkring 1930. Der vil gøre sig det særlige forhold gældende, at nogle amtskommuner, som dengang havde en stor skatteudskrivning, fordi de f. eks. byggede nye sygehuse og altså havde betydelige udgifter, i øjeblikket har små udgifter, fordi de fik deres forhold ordnet dengang, medens de kommuner, som dengang havde lave sygehusudgifter, nu er i færd med at ordne deres sygehusforhold eller lige har gjort det og derfor nu har fået meget høje sygehusudgifter. Fordelingsgrundlaget er således blevet fuldstændig forrykket i dette åremål. Hvis man her skulle lave en så vidtgående ændring, som det er foreslået, bliver man nødt til også at ændre fordelingsgrundlaget, og det kræver et ret vidtgående arbejde.

I øvrigt henvises der til § 19 i det forslag til kommuneskatteloven, der indgik i forrige regerings skattereforforslag af 11. maj 1954, som jeg allerede har omtalt, men jeg vil lige gentage det, inden jeg slutter.

Dette forslag gik som bekendt ud på at give et tilskud på 8 mill. kr. for hver halve procent, som forrentningsprocenten, beregnet på grundlag af den investerede kapital, og ikke af handelsværdien, var under 4, og fordelingen skulle fastsættes individuelt, således at visse grupper af ejendomsbesiddere kunne udelukkes fra grundskyldsnedsættelsen. Dette forslag var teknisk særdeles anvendeligt, men det stod naturligvis i forbindelse med hele den omlægning af byrdefordelingen, der samtidig blev foreslået, og jeg mener slet ikke, at man kan tage det enkelte tilfælde ud og behandle det for sig. Man må derfor vente, indtil man kan

få en forhandling om hele spørgsmålet om byrdefordelingen.

Jeg skal dernæst gå over til forslaget til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for refusion af de kommunale udgifter til vejvæsen og sygehuse. Jeg skal ikke sige meget om det, men kun dette, at der er udarbejdet et lovforslag angående de såkaldte vejmillioner eller tilskud til veje, og det vil blive fremsat her i løbet af få dage. Det vil da være naturligt under dette lovforslags behandling at diskutere hele spørgsmålet om tilskud til vejene.

Med hensyn til det direkte tilskud til sygehusvæsenet får indenrigsministeriet ikke beregningen af disse udgifter fra sidste år frem før hen i midten af januar, og man har derfor ikke i øjeblikket noget grundlag for at behandle spørgsmålet om tilskud til sygehusvæsenet. Det kan derfor ikke forventes, at man kan tage stilling til dette forslag, før vi er nået over midten af januar måned, når disse beregninger er kommet frem. Jeg kan ikke, før vi har fået tallene frem og kan overse dem, sige, hvorvidt der bliver grundlag for højere tilskud, eller om tallene stiller sig således, at det bliver noget lignende som i år.

Ordføreren for forslagsstillerne (Thisted Knudsen): Jeg må opfatte den højtærede indenrigsministers bemærkninger til disse forslag, trods alt, som et udtryk for, at man er villig til at forhandle om de problemer, der står i forbindelse med de forslag, det konservative folkeparti og venstre har fremsat.

Jeg understregede i min fremsættelsestale, at det afgørende var, at man både i amtskommunerne og i sognekommunerne stod over for nye udgiftsstigninger. Den højtærede indenrigsminister ved lige så vel som jeg, at den ny sygeplejeordning, som er vedtaget i det høje ting, allerede fra 1. april 1958 vil bebyrde amtskommunerne med nye udgifter. Alle ved også, at således som beskatningen af fast ejendom her i landet har udviklet sig, begyndende i 1867, uden at man i virkeligheden har rørt ved den siden, må landbruget betale rundt regnet halvdelen af denne. Den højtærede indenrigsminister bør vide og ved, at landbrugets økonomiske situation i dag er en sådan, at indtægterne